

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 52. An comedere sine necessitate pertineat ad vitium gulæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42521

actus turpes, saltus, vel choreas inhonestas, &c.
 fitque mortalis, quando est inductiva alterius
 ad consensum, vel delectationem mortalem,
 vel ad eam ordinatur. *Ibid.*

3. Multiloquium.

4. Scurrilitas, quæ ab inepta læticia, & multiloquio differt, quod illa fit in appetitu, istud in verbis: hæc in verbis & gestibus; diciturque semper aliquam inhonestatem, licet (per se, & secluso scandalo) venialem; v. g. scurrilia dicere, vel canere, ventum emittere, &c. ex levitate ad risum excitandum: mortale tamen esset, si fieret causa delectationis venereæ. *Baldell. l. c. Escoth. 2. E. 2. c. 4.*

Ex parte corporis, Immunditia, Vomitus, & Seminis effusio: Quæ ultima, si voluntaria sit, mortale est. *V. Laym. l. 3. f. 4. Less. l. 3. c. 3. Baldell. l. 3. c. 29.*

A D D E N D A.

308. Q. 51. Quid præterea notandum sit circa gulam. *R.* Præter dicta n. 204., videri potest *Gob. in Quin. t. 5. c. 23.*, ubi s. 2. comprehendit species gulæ hoc versu, præproperè, lautè, nimis ardentè, studiosè, & de eis fusè discurrit. *S. 3. subs. 2. 3. & 4.* examinat, an liceat vel sit obligatio comedendi carnes humanas in extrema necessitate, vel pro medicina. *Subs. 4.*, etiam agit de potu sanguinis humani. *Subs. 5. & 6.* agit de comestione carniùm crudarum, cereæ, cretæ &c. *Cap. 29. f. 3.* examinat, an liceat bibere sanguinem picudum, vel lixivium.

309. Q. 52. An comedere sine necessitate pertineat ad vitium gulæ. *R.* Negant *Maj. & J. Sanch.*, sed dicendum

endum est esse, uti cum S. Aug. docet S. Th. 1. 2. q. 148. a. 1. ad 2., quia est inordinatio plus cibi sumere, quam conveniat sustentationi naturæ & bonæ habitudini corporis: est tamen tantum veniale, per se loquendo.

Q. 53. An sit licitum intendere delectationem, que capitur ex cibo & potu moderato. R. S. 1. Maj. J. Sanch. Bass. & alii cum Moya t. 1. tr. 6. d. 2. q. 3. affirmant velut probabile, quia talis delectatio, secundum dicta l. 3. p. 1. n. 894., non est de se mala, unde si absit immoderatio, non videtur tali actui plus malitiæ inesse, quam si quis se recreet audiendo musicam, spectando florem, odorando rosam, in quibus nihil videtur esse malitiæ, ergo licitum erit talem delectationem directe intendere: supponunt autem hi auctores cum S. Bonav. Scoto & ejus schola, Vasq. Arr. Ovied. Avers. Gob. in Quin. t. 5. c. 1. à n. 106. aliisque plurimis, posse dari actus humanos in individuo indifferentes; quos alii plures admittunt saltem per accidens dari posse ratione ignorantiz invincibilis vel inadvertentiæ, cum major pars hominum ignoret, aut, quando operandum est, non cogitet de obligatione referendi omnes actiones suas ad finem honestum. Ex eodem fundamento docent multi, quos refert Moya à n. 17., conjugii licitum esse intendere copulam propter delectationem. E. contra damnatio hujus 8. prop., facta ab Inn. XI. reddit opinionem illam difficilem, Comedere & bibere usque ad satietatem ob solam voluptatem non est peccatum, modo non obsit valetudini, quia licite potest appetitus naturalis suis actibus frui. Pro explicatione sit,